

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en skyndsam utredning i syfte att så ändra beskattningsreglerna i fråga om beräkning av inkomst av annan fastighet (hyresfastighet), att avdrag får göras med visst belopp för avsättningar avsedda för framtida reparationsbehov.

Stockholm den 18 januari 1963

<i>Sten Källenius</i>	<i>Gustaf Kollberg</i>	<i>Erik Tobé</i>
<i>C. W. Carlsson</i>	<i>Gösta Bohman</i>	<i>Johannes Antonsson</i>
<i>Ingrid Gärde Widemar</i>	<i>Hans Nordgren</i>	<i>Einar Gustafsson</i> i Kårby

Nr 58

Av herr Nilsson i Svalöv m. fl., om rätt till avdrag vid beskattningen för nyanläggning genom skogsplantering, m. m.

(Lika lydande med motion nr 48 i Första kammaren)

Enligt beslut av 1962 års riksdag infördes rätt till avdrag för värdeminskning å skogsvägar av inkomst från jordbruksfastighet innebärande att en tredjedel får avskrivas med 10 procent per år.

I jämförelse med den metod som tidigare tillämpats, nämligen att medgiva avdrag med 8 kronor per löpmeter för det beskattningsår utgiften avsett, innebär beslutet en försämring. Fördelningen i tiden på 10 år av alltså nästan 1/3 av anläggningskostnaden ger ett mindre avdrag även i det fall, att tredjedelen motsvarar de åtta kronorna. Det bör vidare uppmärksammas, att då statsbidrag utgått för anläggande av skogsväg, 8-kronorsavdraget tillämpats oavkortat, varför förslaget även i detta hänseende ger ett sämre resultat.

Det synes vara obestridligt, att den speciella verksamhet som skogsbruket utgör ger anläggandet av skogsvägarna en annan ekonomisk karaktär än vad som regelmässigt förstås med grundförbättring. Det värdehöjande momentet saknas väsentligen då fråga är om skogsvägar. Anläggandet av skogsvägar är i särskild grad förknippat med själva produktionen och äger ofta

i och för sig icke något värde. En begränsning av avskrivningsunderlaget är därför mindre befogat för skogsvägarnas del än då fråga är om annan grundförbättring. Enligt vår mening bör anläggningskostnaden till större delen inräknas i avskrivningsunderlaget. Detta behövs även för att inte åstadkomma ett avskrivningssystem, som i ekonomiskt hänseende ger sämre resultat än det hittills tillämpade. Vi föreslår, att avskrivningsunderlaget bestämmas åtminstone till 2/3.

I samband med behandlingen av ovan berörda ärende aktualiserades frågan om rätt till avdrag för kostnader för nyanläggning genom skogsplantering. Det är enligt vår mening angeläget, att överförandet av dålig åkermark till skog på allt sätt stimuleras. Vi är väl medvetna om att bidraget till skogsodling under nionde huvudtiteln de senare åren ökat i icke oväsentlig grad och ser i detta ett uttryck för statsmakternas riktiga strävanden att öka skogsplanteringen. Detta förhållande synes oss också tala för att även andra stimulansåtgärder införes.

Gällande skattelagstiftning motverkar dock uppenbarligen en sådan av statsmakterna önskad skogsplantering.

De åtgärder i skogsvårdande syfte för vilka avdragsrätt medgives finns t. ex. angivna i 22 § 1 mom. kommunalskattelagen, där det bl. a. talas om »skyddsdikning» och »skogskultur». Vad som menas med begreppet skogskultur är inte klart utsagt, men enligt flera avdömda rättsfall är det numera tydligt uttalat att för skogsplantering på marker där det tidigare inte vuxit skog inte heller medgives någon avdragsrätt. Sådana skogsplanteringar är alltså att jämställa med nyanläggningar och inte avdragsgilla. Beträffande skyddsdikning är denna också ofta en nyanläggning med syfte att inte bara bibehålla utan även öka skogsproduktionen, men här medgives dock avdragsrätt med hela kostnaden.

Önskvärt vore att all skogsplantering bedömdes på samma sätt, i all synnerhet som den som utfört arbetet väl praktiskt taget aldrig själv får någon ekonomisk vinning av åtgärden. Som bekant är de första gallringarna i en nyplantering efter ca 20 år också att betrakta som en skogsvårdande åtgärd utan omedelbar ekonomisk vinst. Nyanläggning i form av skogsplantering har alltså en helt annan karaktär än andra nyanläggningar vad det gäller det ekonomiska utbytet. Det är vår bestämda uppfattning att all skogsplantering bör vara avdragsgill med hela kostnaden och från skattesynpunkt jämföras med nyanläggningar i diken enligt riksdagens beslut 1962.

Under hänvisning till det anförda hemställs,

I. att riksdagen måtte besluta antaga följande

Förslag

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Anvisningar

till 22 §.

2. a. Avdrag medgives — — — anvisningarna till 29 §).

Såsom för — — — nödig bostadsbyggnad.

Fasta maskiner — — — första stycket.

Därest inkomst — — — om jordbruksfastighet.

b. Avdrag medgives i form av årliga värdeminskningsskattavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra tio procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast två tredjedelar av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskningsskattavdragen. Har skattskyldigs jordbruksfastighet för visst år utvisat förlust eller så ringa överskott, att den skattskyldige vid beräkning av nettointäkten av fastigheten ej kunnat utnyttja det på året belöpande avdraget, skola beträffande rätt för den skattskyldige att tillgodoräkna sig det resterande avdraget för senare år bestämmelserna i punkt 3 c tredje stycket av anvisningarna till 29 § äga motsvarande tillämpning.

Har fastighet — — — årliga värdeminskningsskattavdrag.

I täckdikningsanläggning inbegripes även täckta avlopp i direkt anslutning till täckdikning.

Med skogsväg — — — till byggnad.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Äldre bestämmelser skola fortfarande äga tillämpning i fråga om 1963 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1963 och tidigare år.

De nya bestämmelserna skola dock i intet fall äga tillämpning beträffande räkenskapsår, som gått till ända före den 1 november 1962.

I samband — — — följande iakttagas.

Om den skattskyldige under de beskattningsår, för vilka taxering i första instans verkstälts åren 1961 och 1962, haft kostnader för nyanläggning och förbättring av täckdikning eller skogsvägar och om han visar, att arbetena utförts under den tid han ägt fastigheten samt att kostnaderna bestritts av honom själv och att avdrag för desamma icke till någon del åtnjutits vid taxeringen, må vid 1963 års taxering eller, vid omläggning av räkenskapsår, 1964 års taxering kostnaderna upptagas såsom oavskriven anläggningskostnad med två tredjedelar av beloppet såvitt angår skogsvägar. Avdrag för — — — är fråga.

II. att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om förslag till sådan ändring i kommunalskattelagen att avdragsrätt kan beviljas för nyanläggning genom skogsplantering.

Stockholm den 18 januari 1963

Eric Nilsson
i Svalöv

F.-A. Hamilton

Jöns Nilsson
i Bästekille

Erik Magnusson
i Tumhult

Carl Östlund

Lennart Stiernstedt